

М.К. Реріх «Свята Покровителька»

Громадська організація «**День Культури Світу**»

На відзнаку I Міжнародної угоди
про охорону культурних цінностей
(Пакт Реріха від 15 квітня 1935 р.)

Серія: «Твої митці, Дніпропетровськ, - твоє багатство»

*Там, де Небо над нами і в нас, -
там Минулого світло будує Майбутнє*

Пікуш А.А. Засл. майстер народної творчості України. «Пави на калині»

«Когда астрономическое значение уступает свое место духовному и божественному, - Аполлон и Афина превращаются и принимают форму "птиц", символ и глиф высших божеств и ангелов, - тогда Светлый Бог принимает божественные и творческие силы»

Е.П. Блаватская

«... Все, что в груди хоронилось, что образа тщетно искало:
Гордого духа порывы и нежность любви беспредельной, -
Все то в одну непреклонную силу сольется, волшебным
Мощным потоком все думы людские обнимет,
Цепь золотую сомкнет и небо с землей сочтает.»

Вл. С. Соловьев

*В буклеті представлені твори студентів, викладачів та
випускників художнього відділення ДТХК*

До 85-річчя

Дніпропетровського художнього училища ім. Є.В. Вучетича
(нині - художнє відділення
Дніпропетровського театральнo-художнього коледжу)

м. Дніпропетровськ
2010-2011

Гуменюк Ф.М.
Народний художник
України.
Писанка. 1994 р.

<...>

Се бо Дажбо створив нам яйце, що є світ-зоря, яка нам сяє.
І в тій безодні повісив Дажбо землю нашу, аби тая удержана була.
Так се душі пращурів суть. І ті світять зорями нам од Іру...

<...>

«Велесова книга», дощ. 1
(в перекладі Б. Яценка)

Антонюк Л.О.
Заслужений
діяч мистецтв
України.
Натюрморт
з мушлею.
1998 р.

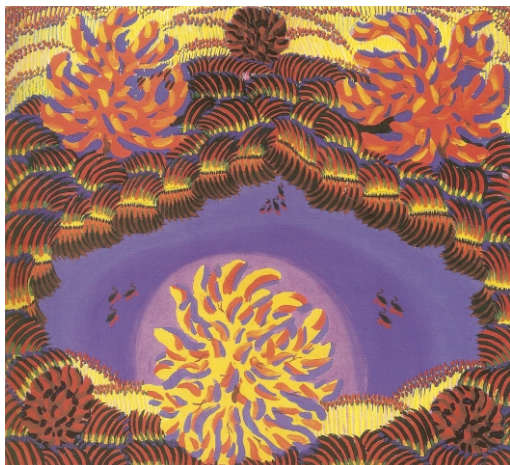
Звучало море в грани берегов.
Когда все вещи мира были юны,
Слагались многопевные буруны,
В них был и гуд струны, и пев рогов.

Был музыкою лес и каждый ров.
Цвели цветы, огромные, как луны,
Когда в сознание прозвучали струны.
Но звон иной был первым в ладе снов.

<...>

К.Д. Бальмонт. «Рождение музыки»

Падун В.М.
Навколо озера.
1982 р.

<...>

Это было, это было в те года, От которых не осталось и следа,
Это было, это было в той стране, О которой не загрешишь и во сне.

<...>

Н.С. Гумилев. «Лес»

Сарана Світлана. Спогад про втрачений Рай. 2004 р.
Художнє скло, ф'юзінг. Керівник диплому Грінченко Л.М. ДТХК

«В то время были на земле исполины ... Это сильные, издревле славные люди.»

Быт. 6:4

Ты помнишь дворец великанов: <...>
И башни из каменных глыб? <...>
И мы до сих пор не забыли,
Хоть нам и дано забывать,
То время, когда мы любили,
Когда мы умели летать.

Н.С. Гумилев

Корнєв В.О.
Атлантида.

<...>

Священный корабль атлантам привез великое вещее слово:
– Встанут волны горою. Море покроет страну Атлантиду.
За отвергнутую любовь море отомстит. <...>

Н.К. Рерих «Миф Атлантиды»

Загубиатько В.С.
Стожога степу. 1993 р.

Мы не знаем. Но они знают.
Камни знают. Даже знают
деревья. И помнят.
Помнят, кто назвал горы
и реки. Кто сложил бывшие
города. Кто имя дал
незапамятным странам. <...>
Летали воздушные корабли.

Лился жидкий огонь. Сверкала
искра жизни и смерти.
Силою духа возносились
каменные глыбы. Ковался
чудесный клинок. Берегли
письмена мудрые тайны.
И вновь явно все. Все ново. <...>

Н.К. Рерих «Священные знаки»

Цой Андрій. Ікар. 1990 р. Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТТХ

Сквозь пыль и дым, и шум и звон
Взвивайся, Дух, прервав свой сон, –
И, весь – дыхание зари, Над смертным жребием пари! <...>

Ю. Балтрушайтис «Призыв»

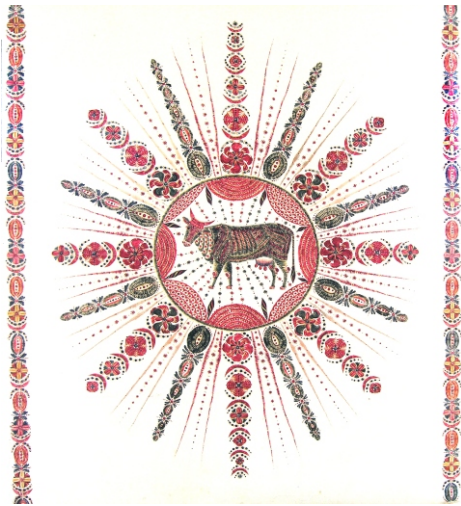
Падун В.М.
Степ. 1975 р.

Мой светлый храм – в безбрежности
Развернутых степей,
Где нет людской мятежности,
Ни рынков, ни цепей, –
Где так привольно, царственно
Пылает грудь моя
Молитвой благодарственной
За чудо бытия... <...>

Ю. Балтрушайтис «Мой храм»

Яненко М.І. (Статива)
Блакитний птах. 1983 р.

Середа Олена.
Епоха Тільця. 1996 р.
Настінний розпис.
Керівник диплому
Падун В.М.
ДТХК

<...>

... все, что от Сварога, к нам жизнью течет,
и мы пьем ее как источник жизни божеской на земле.
Тут корова Земун идет на поля синие
и начинает есть траву ту и давать молоко,
и течет то молоко по хлябям небесным,
и звёздами сияет над нами в ночи.
И мы видим то Молоко, что сияет нам,
и это – путь Правы, а иного мы иметь не должны.
Услышь, потомок, (песнь) Славы,
и держи в своем сердце Русь.

<...>

«Велесова книга» Доц. 8(2) (в переводе Ю. и В. Гнатюк)

Дмитро Ткачов. Скіфія. 2002 р. Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТХК

<...>

І Дажбо нас народив од корови Замунь,
І були ми кравенці і скіфи, анти, руси, боруси і сурожці.
І тако стали діди русове.
А із Пендеба йдемо досі до неба синього. <...>

«Велесова книга» доц. 7є (в перекладі Б. Яценка)

<...>

Матерь-Сва распускает
крылья, бьет себя по бокам,
и сияет нам огненным светом,
и каждое перо чудесно
переливается красным,
голубым, синим, желтым и
серебряным, золотым и
белым.

И сияет как Солнце-
Царь, и по колу идет за
Солнцем, и светится семи-
цветьем, завещанным от
наших богов.

<...>

«Велесова книга»
доц. 7Е (в переводе Ю.
и В. Гнатюк)

Дека В.І.(Статива)
Засл. майстер
народної творчості України.
Мій квітучий край. 1979 р.

Логвиненко Є.С. Той, що йде.

<...>

Удручений ношей крестной
 Всю тебя, земля родная,
 В рабском виде Царь Небесный
 Исходил, благословляя.

Ф.И. Тютчев

Антонюк Л.О. Заслужений діяч мистецтв України. Натюрморт. 2006 р.

Дышат бездной
 сумерки и зори,
 Две ответных тайны,
 ночь и день,
 В том немом и
 благостном просторе,
 Где земля – лишь
 малая ступень!..
 Для истомной сладости
 ль, для бед ли
 Ты пришло во прах
 земных степей,
 Сердце, здесь, в
 пыланьи дня, помедли
 И полночной горечи
 испей!

Ю. Балтрушайтис

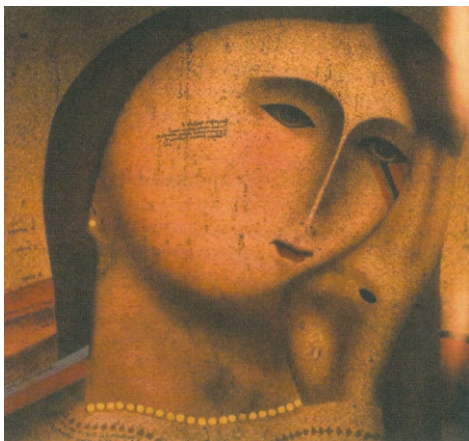
Пахомова О. А.
 Біла колодзя.
 1999 р.

Коваленко Роман. Нескорені. На торгах в Царграді. 2009 р.
Керівники диплому Чернета Г.О., Коваленко І.М. ДТХК.

Пойми великое предназначенье
Славянством затаенного огня:
В нем брезжит солнце завтрашнего дня.
И крест его – всемирное служенье.
Двойным путем ведет его судьба –
Она и в имени его – двуглава:
Пусть Sclavus – раб, но Славия есть Слава –
Победный нимб над головой раба.
<...>

М. Волошин. Из цикла «Пути России»

Макаренко Володимир.
Жінка в намісті.1970

Звук зурны звенит, звенит, звенит, звенит,
Звон стеблей, ковыль, поет, поет, поет,
Серп времен горит сквозь сон, горит, горит,
Слезный стон растет, растет, растет, растет. <...>

К.Д. Бальмонт «Тоска степей»

Гарькава Т.А.
Засл. майстер
народної творчості.
Панно «Мальви».
2005 р.

<...>
И за скорбь земли былую
Трижды землю я целую,
И земной былинке всюду
Я молюсь, как чуду... <...>

Ю. Балтрушайтис

Олейніков Дмитро. Князь Володимир у княгині Ольги. 2000 р.
Керівники диплому Антонюк Л.О., Пахомова О.А. ДТХК.

«Владимир сдвигал массы. Ярослав сложил их во храм и
возрадовался об искусстве...
...Верится, что в Киеве жили мудрые богатыри, знавшие искусство.»
Н.К. Рерих «Радость искусству»

Тарасенко Катерина. Андрій Рубльов. 2010 р.
Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТХК.

«...велик экстаз создания древней иконы и счастье, когда выпадал
он на долю природного художника, понявшего красоту векового
образа».

Н.К. Рерих «Радость искусству»

Сусла Олександр.
Ноктюрн. 1988 р.
Керівник диплому
Чернета Г.О. ДТХК.

К высокой мысли
прикоснись,
Поймай в себе ее
теченье,
Тогда поймешь, что
значит жизнь
И в чем ее
предназначение.
Иди на дальний свет
звезды,
Будь каждый день
к добру причастен,
Сотри случайные
черты
И ты увидишь –
мир прекрасен!

А. Блок

Станічнов Олег. Г.С. Сковорода. 2008 р.
Керівник диплому Антонюк Л.О. ДТХК.

Смерть страшна, замашная косо!
Ты не щадишь и царских волосов.
Ты не глядишь, где мужик, а где царь, –
Все жрешь так, как солому пожар.
Кто ж на ее плюет острую сталь?
Тот, чия совесть как чистый хрусталь...

Г.С. Сковорода

Сгорова Г.В. Засл. художник України. Вершники. 2004 р.

<...>

И кони их ударились крылами, И ярко брызнул из ноздрей огонь;
Но вихорь отступил перед громами, И пал на землю черный конь.

М. Ю. Лермонтов «Бой»

«В усій історії України
немає людини,
популярнішої за гетьмана
Богдана Хмельницького».

Д.І. Яворницький
«З Української старовини»

Зноба І.С.
Богдан Хмельницький.
1954 р.

Чернета Г. О. Заслужений художник України. Козак Мамай. 2010 р.

«... перейміться властивою слов'янам любов'ю до людства...»
М.І. Костомаров.
Із звернення Кирило-Мефодієвського Братства.

Чернета Г.О. Заслужений художник України.
Тополі. 1990 р.

«Нехай житом-пшеницею, як золотом, покрита, нерозмежованою
останеться навіки од моря і до моря – слав'янська земля»
Т.Г. Шевченко. З передмови до поеми «Гайдамаки».

Власюк Ярослав. На схилах Дніпра. 2004 р.
Керівник диплому Пахомова О.А.

Коваленко І.М. В Україні рідній. 2004 р.

«Если бы красота во всех ее образах хотя бы на половину человечества имела свое благотворное влияние, тогда бы мы быстро близились к совершенству...»

Т.Г. Шевченко

Кальченко Наталія. Мати. 2007 р. Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТХК.

<...> Не дивно ли, что, чередуясь, дремлет
В цветке зерно, в зерне – опять расцвет,
Что некий круг связующий объемлет
Простор вещей, которым меры нет! <...>
Ю. Балтрушайтис

Афанасьєв В. І. Поле. 2007 р.

<...> «Все начинается с любви: и озаренье, и работа,
Глаза цветов, глаза ребенка – все начинается с любви» <...>

Р. Рождественский

Красивая Земля дарована земным...
К.Д. Бальмонт

Гречаний В.Ю. Високий берег. 1975 р.

Магро П.І. Народний художник України. На березі Сури. 1994 р.

Бублик В.Г. Вечір на Ворсклі. 1982 р.

Погрібняк М.С. Вулиця села Козацького.30-ті роки.

Красивая Земля дарована земным...
К. Д. Бальмонт

Чернета Г.О.
Заслужений
художник України.
Хмаринка. 2005 р.

Клименко Ф.М.
Народний
художник України.
Квіти.

Онищенко А.І. Райвка. 2007 р.

Кокін М. О. Народний художник України. Колодязь. 1992 р.

Шарапова Ганна. Жнива. 2010 р. Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТХК.

Время боль залечит быстро; И в труде есть торжество.
Ты от Солнца – только искра, Ты – на барщине его...

Ю. Балтрушайтис «Песнь»

Дубовик Катерина. Весняне прання. 2010 р.
Керівник диплому Афанасьєв В.І. ДТХК.

«...Тож умиємо тіла і душі наші...»

Велесова книга. Доц.19 (в перекладі Б. Яценка)

Іванова Людмила. Солов'їний спів. 2009 р.
Керівник диплому Чернета Г.О., Коваленко І.М. ДТХК.

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну,
То знов таємно-тихо шепотіла.
Вона мені співала про любов,
Про молодість, радість, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

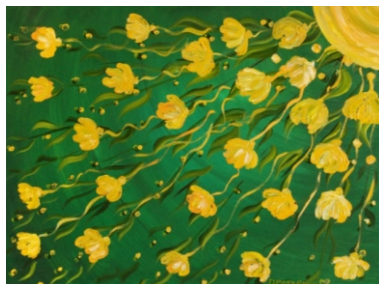
Л. Українка

Демченко Юлія

Закінчила три курси художнього відділення ДТХК. Важко захворіла. Потребує серйозного лікування.

Дівчинка дуже світла і талановита. Позбувшись зору, продовжує малювати красу світу.

ІНФОРМАЦІЯ

для тих, кого зворушила доля дівчини і в кого є можливість допомогти:

Демченко Юлія Володимирівна

+38050 504-01-39

E-mail: Sergey.Demchenko@bunge.com

www.orian.dp.ua

Адреса: 52520, вул. Мічуріна, 3,
с. Іларіонове, Синельниківського р-ну,
Дніпропетровської області.

Рахунок № 26200601467782 в КБ Приватбанк,
м. Дніпропетровськ, МФО 305299

ОКПО: 1925114127

Отримувач: Демченко Наталія Іванівна (мати)

**Вучетич Є.В. Народний художник СРСР,
Герой Соціалістичної Праці,
Віце-Президент Академії Мистецтв СРСР.
Радянський Воїн-визволитель.
Берлін. Трептов парк. 1946–1949**

**Кокін М.О. Народний художник України.
Портрет заслуженого діяча мистецтв України, першого директора
Дніпропетровського державного училища імені Є.В. Вучетича
Михайла Микитовича Паніна. 1957 р.**

У розробці макету приймали участь:

Заслужений художник України Г.О.Чернета
Редакційна колегія громадської організації «День Культури Світу»
Дніпропетровська обласна універсальна наукова бібліотека імені
Первоучителів слов'янських Кирила і Мефодія
Національний Центр аерокосмічної освіти молоді ім. О.М. Макарова